

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE VIERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0181 van 3 november 2015
in de zaak RvVb/1415/0650/SA/0634

In zake:

1. de heer **Marc DE COSTER**
2. de heer **Florimond SCHOUKENS**
3. de heer **Jean GALLANT**
4. mevrouw **Mariette DE MESMAEKER**
5. de heer **Chris VAN SCHRAVENDIJK**
6. de heer **Bruno SCHOUKENS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Erika RENTMEESTERS
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michel VAN DIEVOET
kantoor houdende te 1000 Brussel, Wolstraat 56
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer **Rudy BAYENS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan DE SMET
kantoor houdende te 1700 Dilbeek, Ninoofsesteenweg 244
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 1 juli 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 april 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat van 4 december 2014 “ontvankelijk” verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de regularisatie en nieuwbouw van een biogasinstallatie en aanhorigheden.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 1740 Ternat, Pangaardenstraat 2 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 0196k.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 6 oktober 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Erika RENTMEESTERS die verschijnt voor de verzoekende partijen, Filip VAN DIEVOET die loco advocaat Michel VAN DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Julie VAN OVERSTRAETEN die loco advocaat Johan DE SMET verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer Rudy BAYENS verzoekt met een aangetekende brief van 4 september 2015 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 25 september 2015 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten over de vordering tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

2.

Met een mailbericht van 5 oktober 2015 werd aan de tussenkomende partij meegedeeld dat de tijdigheid van het verzoek tot tussenkomst deel zou uitmaken van het debat op de openbare terechtzitting.

3.

De tussenkomende partij werd met een aangetekende brief, die aan de postdiensten werd bezorgd op donderdag, 13 augustus 2015, uitgenodigd om binnen een termijn van 20 dagen een verzoek tot tussenkomst in te dienen.

Op de openbare terechtzitting van 6 oktober 2015 verklaart de tussenkomende partij dat zij de aangetekende zending pas op maandag, 17 augustus 2015, heeft ontvangen, zodat het verzoek tot tussenkomst van 4 september 2015 tijdig is.

Artikel 6, lid 1 van het Procedurereglement, zoals het gold op het ogenblik van het instellen van het verzoek tot tussenkomst, bepaalde dat de betekening met een aangetekende brief, behalve in geval van bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, geacht wordt plaats te vinden op de werkdag die valt na de datum van de poststempel van de aangetekende brief, dat de datum van aanbidding door de postdiensten geldt en niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip en dat de datum van de poststempel bewijskracht heeft zowel voor de verzending als voor de ontvangst.

De loutere bewering van de tussenkomende partij dat zij de aangetekende brief niet heeft ontvangen op vrijdag, 14 augustus 2015, zijnde de werkdag die valt na de datum van de poststempel van de aangetekende brief, maar op maandag, 17 augustus 2015, vormt geen bewijs van het tegendeel zoals bedoeld in voormelde bepaling.

Bovendien blijkt uit de 'e-tracker' van bpost (010541288500452621220179807627) met betrekking tot deze zending dat de aangetekende zending van 13 augustus 2015 werd aangeboden en ontvangen op 14 augustus 2015 om 10u09.

Het verzoek tot tussenkomst is op het eerste gezicht laattijdig en derhalve onontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Op 7 februari 2006 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat aan de heer Rudy Bayens een stedenbouwkundige vergunning verleend voor "het plaatsen van een biogasinstallatie".

De Raad van State (arrest nr. 169.389 van 26 maart 2007) heeft deze stedenbouwkundige vergunning vernietigd.

Op 12 november 2009 heeft de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport opnieuw een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de heer Rudy Bayens, ditmaal voor "het aanleggen van een bedrijfsgebonden biogasinstallatie".

De Raad van State (arrest nr. 204.326 van 26 mei 2010) beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning van 12 november 2009. De schorsing wordt opgeheven bij arrest nr. 214.324 van 30 juni 2011, op grond van de vaststelling dat de verzoekende partijen in die zaak verzuimd hebben een memorie van antwoord in te dienen en geen toelichtende memorie hebben ingediend.

2.

Bij besluit van 2 mei 2007 heeft de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur een milieuvergunning aan de heer Rudy Bayens verleend voor "het uitbaten van een biogasinstallatie horende bij een rundveehouderij".

De Raad van State (arrest nr. 197.711 van 12 november 2009) heeft vastgesteld dat deze milieuvergunning "van rechtswege vervallen is". De vordering tot schorsing werd bij een eerder arrest verworpen (arrest nr. 177.640 van 6 december 2007).

Bij besluit van 27 augustus 2009 heeft de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur bij besluit aan de heer Rudy Bayens opnieuw een milieuvergunning verleend, ditmaal voor “het verder exploiteren en veranderen van een rundveehouderij”.

De Raad van State verwerpt bij arresten van 16 februari 2010 (nr. 200.937 en nr. 200.938) de vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning van 27 augustus 2009. Bij arresten van 19 januari 2012 (nr. 217.307) en van 2 februari 2012 (nr. 217.682) worden ook de vorderingen tot vernietiging verworpen.

Op 3 mei 2013 wordt door de heer Rudy Bayens melding gedaan van een kleine verandering van de milieuvergunning van 27 augustus 2009. Het administratief beroep van de verzoekende partijen werd ongegrond verklaard bij besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 18 februari 2014. De vordering tot vernietiging tegen dit besluit is hangende bij de Raad van State.

3.

Met een dagvaarding van 22 november 2012 hebben de verzoekende partijen een milieustakingsvordering ingeleid bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Nadat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel met een vonnis van 10 april 2013 de milieustakingsvordering heeft afgewezen, oordeelde het Hof van Beroep te Brussel in een arrest van 4 juni 2014 dat de stedenbouwkundige vergunning van 12 november 2009 onwettig is. De heer Rudy Bayens heeft tegen dit arrest cassatieberoep ingesteld, dat nog hangende is.

4.

Met een proces-verbaal van 5 augustus 2014 werden de werken op het betrokken terrein, zoals uitgevoerd door de heer Rudy Bayens, stilgelegd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur.

5.

Op 14 augustus 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer Rudy Bayens bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning, ditmaal voor “regularisatie en nieuwbouw van een biogasinstallatie en aanhorigheden”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 augustus 2014 tot en met 29 september 2014, worden 7 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 19 september 2014 als volgt:

“ ...

- *De voorgelegde aanvraag heeft betrekking tot de regularisatie en uitbreiding van een covergistingsinstallatie die gesitueerd is in herbevestigd landschappelijk waardevol agrarisch gebied.*

- *Op de site is een ruim volwaardig melkveebedrijf gevestigd met een landbouwnuttige oppervlakte van 98ha en 200 runderen.*
 - *Het betreft een regularisatie van een vergistingstank en technisch lokaal en motorlokaal die gewijzigd werden gebouwd ten opzichte van de vergunning van 2008.*
 - *Verder wordt de site uitgebreid met twee biofilters, uitbreiding van sleufsilo's, oprichting van mestvaalt en de aanleg van een grote digestaatlagune van 2666m³.*
 - *De constructies brengen de samenhang van het erf niet in het gedrang.*
 - *Met een capaciteit van 12000ton betreft het een kleinschalige covergistingsinstallatie.*
 - *In tegenstelling tot de vergunning van 2008 waarbij 80% van de input van het eigen bedrijf kwam, wordt nu slechts 30% van de input door het bedrijf geproduceerd. De bedrijfsgebondenheid is dus sterk afgenomen en de mobiliteit zal dus sterk toenemen.*
 - *Het dossier bevat geen gegevens over de andere inputstromen. Verwacht kan worden dat het aandeel organisch biologisch afval aanzienlijk zal toenemen, gelet op het feit dat deze afvalstoffen de rendabiliteit van de covergistingsinstallaties uitmaken. Het toelichtingsdossier vermeldt zelfs zeer duidelijk dat er geen uitspraken worden gedaan over de aard en herkomst van de aangevoerde stoffen om de flexibiliteit van het bedrijf niet in het gedrang te brengen.*
 - *De te bouwen constructies zijn dus niet op te richten in functie van een eigen bedrijfsnoodwendigheid maar wel vanuit de opportuniteit te kunnen inspelen op variërende verwerkingsnoden van derden, zonder duidelijk te omschrijven wie die derden zijn.*
 - *De afdeling Duurzame landbouwwontwikkeling merkt op dat afvalverwerking van derden niet thuishoort in het agrarisch gebied. Gelet op de beperkte info van herkomst van inputmaterialen kan niet afgetoetst worden of deze aangevoerd worden vanuit de nabije omgeving (straal van 10km rond het bedrijf). Een vergunning voor deze uitbreiding geven komt dan in de feiten neer op het tekenen van een blanco cheque voor deze installaties. De input van organisch biologisch materiaal heeft in gelijkaardige installaties al gezorgd voor problemen met overschuimen gelet op het feit dat de vergistingseffecten van dit materiaal niet altijd gekend zijn. De zeer regelmatige controle en het opvolgen van de inputstromen van dit bedrijf zijn bijgevolg zeer belangrijk.*
 - *De milieuvergunningsvoorwaarden van deze installaties zullen duidelijkheid moeten scheppen in verband met deze inputstromen om te vermijden dat afvalstromen van heinde en verre naar deze installaties worden afgevoerd. De covergistingsinstallaties in agrarisch gebied mogen geen voorwendsel zijn voor gespreide industriële afvalverwerking die in de feiten eerder op een industrieterrein thuishoren.*
 - *Gelet op het belang van de milieuvergunningsvoorwaarden en -beperkingen, voor de noodzaak tot en de omvang van deze installatie, kan een overweging van het stedenbouwkundig dossier niet met voldoende inzichten worden gedaan.*
 - *Gelet op de aard en de ligging is er uit landbouwkundig standpunt geen overwegend bezwaar tegen de voorgestelde werken.*
- ...

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Openbaar onderzoek

Er werd een openbaar onderzoek gehouden van 28/8/2014 tot en met 29/9/2014. De aanvraag valt immers onder het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijzigingen en laatste wijzigingen. Er werden 7 bezwaren ingediend nl 1.de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het landschap wordt aangetast. Er is visuele hinder / 2. Is er

hier sprake van een agrarische activiteit noodzakelijk voor het bedrijf gelet op het feit dat slechts 30% verwerking van het eigen bedrijf gebeurd. In werkelijkheid gaat het om een industrieel bedrijf, gericht op het verwerken van afvalstoffen en het produceren van elektriciteit / 3. Onverenigbaar met de goed ruimtelijke ordening o.a. functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, het ruimtegebruik, hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid.

Het college van burgemeester en schepenen neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in : 1.de 'schoonheidswaarde' van het landschap wordt niet in gevaar gebracht nl de werken sluiten aan met een reeds bestaand landbouwbedrijf . De vergister, technische kelder en lagune worden gedeeltelijk ingegraven in de grond, zodat ze minder zichtbaar zijn. Het project is gelegen tegen de flank van de vallei van de beek in een vrij versnipperd landschap. Dus het bedrijf ligt verzonken zodat de diepere insnijding in het landschap wordt ondervangen door de laaggelegen ligging. De voorgestelde groenaanplanting voorziet een aanplant op de talud aan de noorderlijke zijde en fruitbomen aan de zuidoostelijke zijde. 2. De eerste instantie van het project is bedoeld om de mest van het eigen bedrijf te verwerken en van bedrijven uit de omgeving, zodat er onnodig transport wordt vermeden. Deze installatie is niet toegelaten in ruimtelijk kwetsbare gebieden en het bedrijf Baeyens is buiten deze gebieden gelegen. Het project is relatief kleinschalig en heeft geen industrieel opzet.3. Het ruimtebeslag is zo beperkt mogelijk gehouden. De constructies worden vlak naast de bestaande bebouwing en sleufsilo's ingeplant. Het aantal transporten worden zoveel mogelijk beperkt gehouden. Het transport gebeurt zoveel mogelijk uit de nabije omgeving. Het op en afdraaien van vrachtwagens zal gebeuren op het bedrijf zelf. In de mer-screeningsnota blijkt dat de mogelijke hindereffecten niet aanzienlijk zijn. De aanvraag bevat geen elementen die enige invloed hebben op de gezondheid. Er zijn voldoende beveiligingsmaatregelen aanwezig.

Sommige bezwaren zijn gebaseerd op hypothese van een slechte werking van de installatie. Geurhinder en eventueel ontplofingsgevaar kan optreden bij slechte werking van de installatie.

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de codex gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met het oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- functionele inpasbaarheid : de aanvraag is in functie van een volwaardig agrarisch bedrijf en hierdoor verenigbaar met het planologisch voorschrift, toepasselijk voor agrarische gebieden(artikel 11 en 15 van de planologische voorschriften). De basisrechten voor zonevreemde constructies, niet zijnde woningbouw zijn van toepassing op huidige aanvraag. Gezien de verzonken ligging in de beekvallei en er maatregelen werden genomen naar beperkte hoogtes en materiaalkeuze en het ingraven van enkele constructies en de voorziene, groenaanplantingen is de landschappelijke impact beperkt en verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening.

- mobiliteitsimpact: in agrarisch gebied gebeuren sowieso al heel wat transportbewegingen door landbouwers, loonwerkers, veehandelaars, .. Het aantal transporten wordt zoveel mogelijk beperkt gehouden en gebeuren zoveel mogelijk uit de nabije omgeving. Het op en afdraaien van vrachtwagens zal gebeuren op het bedrijf zelf
- schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid: Het ontwerp is aanvaardbaar. Wegens snel evoluerende technieken in de sector is de aanvrager afgeweken van de vergunde

situatie. Er wordt compacter gebouwd met minder ruimtebeslag. Volgens omzendbrief R0/2006/01 kan een aanzet gegeven worden tot het ontwikkelen van een duidelijk kader voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting in agrarische gebieden. De inplanting is onder meer verantwoord wanneer het bedrijf duidelijk in functie staat van de bedrijven uit de omgeving. Op deze manier wordt er onnodig transport vermeden.

- visueel-vormelijke elementen: verschillende constructies worden gedeeltelijk ingegraven zodat ze minder zichtbaar zijn. Er wordt ook gekozen voor een esthetischere afwerking met bardageplaten die ook omwille van hun kleur beter integreren in het landschap. Het gebruik van donkere kleuren zorgt ervoor dat de bouwvolumes kleiner ogen in het landschap dan lichtere kleuren.

- cultuurhistorische aspecten:///

- het bodemreliëf:

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen: enkel bij een slechte werking van de installatie kan hinder ontstaan. Het is aangewezen van regelmatig controle uit te oefenen en eventueel bij problemen onmiddellijk in te grijpen.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden :

- Een aangepaste standplaatsgebonden/streekeigen beplanting uit te voeren in het eerstvolgend plantseizoen na het beëindigen van de werken**

- De milieuvergunning stipt na te leven**

- Geen mobiliteitsproblemen te veroorzaken**

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat verleent op 4 december 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden, zich aansluitend bij het vermeld verslag van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 9 januari 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 maart 2015 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

5.7 Beoordeling

...

b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De artikels 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze integrerend

deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf en eveneens para-agrarische bedrijven (artikel 11). Bij landschappelijk waardevolle gebieden dient in de eerste plaats het bestaande landschapskarakter zoveel mogelijk bewaard te blijven en moet bijzondere aandacht worden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of verbouwingen. Het doel is het landschap beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen (artikel 15). Of de schoonheidswaarde van het landschap wordt geschaad maakt deel uit van de beoordeling.

De omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen stelt dat 'het gebruik van de term landbouw in de « ruime zin » betekent dat het begrip « landbouw » niet restrictief, doch ruim dient te worden opgevat. Para-agrarische ondernemingen zijn die ondernemingen waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en erop afgestemd is. De nauwe relatie met het landbouwproductieproces kan volstaan als criteria om tot de beoordeling te komen dat het een para-agrarische activiteit is. Uit diverse arresten van de Raad van State (nr. 65.420 van 23 november 1995, nr.56.744 van 7 december 1995, nr.63.619 van 17 december 1996, nr.74.643 van 25 juni 1998) blijkt dat het begrip "para-agrarisch" niet restrictief moet worden uitgelegd. Volgens deze arresten valt er evenmin in te zien waarom een 'para-agrarisch' bedrijf geen commercieel of een industrieel karakter zou mogen hebben. Een mestverwerkingsinstallatie kan als een aanvaardbare para-agrarische onderneming worden gezien in zoverre voldaan is aan de omzendbrief 2006/1.

d) De omzendbrief RO 2006/1 bepaalt in welke gevallen mestbewerkingsinstallaties aanvaardbaar kunnen geacht worden binnen het agrarisch gebied. Door het toelaten van dergelijke bedrijven in agrarisch gebied, onder welbepaalde voorwaarden, kan gesteld worden dat aanvaard wordt dat dergelijke bedrijven een para-agrarische aard hebben. Dergelijke bedrijvigheid is dan ook rechtstreeks afgestemd op het landbouwproductieproces (verwerking van restproducten uit overwegend het landbouwproductieproces). Of voldaan is aan de richtlijnen maakt deel uit van de beoordeling.

De betrokken installatie werd eerder door de deputatie vergund omdat werd geoordeeld dat de aanvraag voldeed aan deze omzendbrief, wat ook bleek uit de toetsing van Duurzame Landbouwwontwikkeling. Destijds werd vastgesteld dat ongeveer 86% van de grondstoffen afkomstig waren van het bedrijf zelf. Enkel het groenafval en een ondergeschikt gedeelte van de dierlijke mest zou afkomstig zijn van elders. De volgende fracties werden vooropgesteld: dierlijk mest (45 %), energiemaïs (39 %), groenafval (14%) voederresten (2%). Dit met een totale verwerkingscapaciteit van gemiddeld ca. 7500 ton/jaar met een maximum van 12.000 ton/jaar.

In de huidige aanvraag brengt Duurzame Landbouwwontwikkeling een ongunstig advies uit, gezien de betrokken fracties niet meer met de huidige bedrijfsgegevens overeenstemmen, en nu nog slechts 30% van de input uit het eigen bedrijf zou zijn en het bedrijf voor het overige gericht is op verwerking van producten van derden. Nu wordt nog 3180ton dierlijke mest uit het eigen bedrijf en 1000 ton energiegewassen voorgesteld, zijnde 26,5% en 8%. Voor de overige toelevering wordt gesteld dat het om diverse wisselende partners gaat. Dit om flexibel op de markt te kunnen inspelen. Het advies is als 'voorlopig' ongunstig geformuleerd, gezien er onduidelijkheid bestaat van de herkomst van de huidige stromen, en het bij de beoordeling van belang is of afkomstig

zijn van bedrijven binnen een straal van 10km of niet, en gezien de samenhang met de milieuvergunningsvoorwaarden.

In deze kan niet langer over een 'aan één bedrijf verbonden' mestverwerkingsinstallatie gesproken worden. De omzendbrief definieert ook het soort bedrijven van beperkte schaal die niet gebonden zijn aan één enkel bedrijf. Een voorwaarde om dergelijke installatie toe te laten is dat deze toch nog 'bedrijfsgebonden' is aan het bedrijf waarbij deze installatie voorzien is. In omzendbrief RO/2000/02 wordt bedrijfsgebondenheid ingeschat door na te gaan of de mestbe- of verwerkingsactiviteit zou blijven voortbestaan als de landbouwactiviteit stopgezet zou worden. Als dit het geval is, is de relatie met de landbouwactiviteit weinig tot niet substantieel.

In de aanvraag is onvoldoende aangetoond dat er voldaan is aan de randvoorwaarde inzake bedrijfsgebonden karakter zoals bedoeld in de omzendbrief. Gelet op de ondergeschikte aanvoer van grondstoffen uit het eigen bedrijf, zou de verwerkingsactiviteit kunnen blijven voortbestaan als de landbouwactiviteit wordt stopgezet. Bijgevolg is de relatie met de eigen of naburige landbouwactiviteit niet substantieel zodat de aanvraag niet overeenstemt met de randvoorwaarde bedrijfsgebondenheid uit bovenvermelde omzendbrief.

Voor de installaties die niet gebonden zijn aan één bedrijf worden nog bijkomende voorwaarden vooropgesteld die in hoofdzaak betrekking hebben op de mobiliteitsafwikkeling van het bedrijf, gezien dergelijke installaties aanzienlijk meer aan- en afvoer genereren. Deze installaties staan in functie van een aantal bedrijven uit de omgeving, dit zowel naar activiteit (behandeling van producten) als naar locatie (in te planten zo dicht mogelijk bij de betrokken bedrijven). Inplanting in agrarisch gebied is dus verantwoord in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven en vooral om onnodig transport te vermijden. Langere transporten betekenen immers bijkomende economische en maatschappelijke kosten. Hier dient dus onderzocht of aan de voorwaarde van 'zo dicht mogelijk' bij de betrokken bedrijven is voldaan. Daartoe werd echter bij de aanvraag geen enkele duidelijkheid geschapen. Er kan absoluut niet gewaarborgd worden dat het mobiliteitsprofiel van het bedrijf voldoet aan wat vooropgesteld wordt voor dergelijke bedrijven.

Daarnaast worden ook voorwaarden gesteld aan de schaal en het type van de weg. De mate waarin de eventueel bijkomende transportbewegingen min of meer hinderlijk zijn, hangt sterk af van de schaal en het type van de weg waarlangs de installatie ligt en waarlangs het transport gebeurt.

In het voorgaande dossier werd geoordeeld dat de draagkracht van de omliggende wegen inderdaad niet erg groot was, zoals wordt aangekaart door de buurt, maar dat door het bedrijfsgebonden karakter, en de spreiding van de vervoersbewegingen de verkeersafwikkeling aanvaardbaar was. In deze ontwikkelde de deputatie de volgende argumentatie:

'De enige wijziging die zal plaatsvinden voor het transport is dat de mest eerst naar de bedrijfszetel zal gebracht worden om mee in de methaanwinning gebruikt te worden, ipv recht naar de omliggende velden gevoerd te worden. Doordat eerst de methaanwinning gebeurt zal de mest ook meer gespreid aangevoerd worden en niet enkel binnen de bemestingsperiode. Het is het geurarme digestaat dat overblijft na de methaanwinning dat terug op de velden voor bemesting wordt gebruikt. Er komt dus ahw een 'tussenstop' voor deze 50 vrachtwagens op het bedrijf. Daarnaast zal het

digestaat met grotere ladingen naar het veld gebracht worden, zodat er hier een vermindering van het aantal transportbewegingen zal plaatsvinden.

(...). Hier kan vastgesteld worden dat met uitzondering van één zonevreemde buurwoning de Pangaerdenstraat nagenoeg uitsluitend voor het bedrijf wordt gebruikt. De aanpalende Monnikenstraat, met een 7-tal woningen binnen een straal van 200m vanaf het bedrijf, is vanaf het centrum van Ternat beter ontsloten via de Baron Liebaertstraat. Het wegprofiel van 3m (beton), met grasbermen, is inderdaad beperkt, maar kan volstaan voor het gebruik, met een zeer beperkt medegebruik. Tot op heden stelde zich geen probleem en de aanvraag houdt geen verzwarende in van het gebruik. Op 300m is de Bodegemstraat gelegen, een tweevaksbaan met een breedte van 7m. De N8 is gelegen op ca. 2.5km, alsook de N285, het oprittencomplex van de E 40 in Ternat is op ca. 3.5km gelegen. De plaats is goed ontsloten. Gezien de verwaarloosbare toename van de verkeersdruk wordt de draagkracht van de omgeving niet overschreden'.

Met de wijzigingen die nu plaatsvinden inzake het niet-uitsluitend bedrijfsgebonden karakter van het bedrijf wordt te weinig duidelijk geschapen inzake de toenemende zware transporten, en de afstanden waarover deze zullen plaatsvinden, uitgaande van een zeer beperkte lokale wegnis. Hierdoor komt elke begrenzing aan het transport te vervallen en zullen de bijkomende verkeersbewegingen de draagkracht van de omgeving snel overschrijden.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het bedrijf is geëvolueerd van een aan één bedrijf verbonden mestverwerkingsinstallatie naar een niet-bedrijfsgebonden mestverwerkingsinstallatie, met een fundamenteel andere dynamiek, waarbij de dossiergegevens niet toelaten te besluiten dat de draagkracht van de omgeving dit nog toelaat, inzonderheid voor wat betreft de verkeersafwikkeling langs een smalle lokale weg;*
 - Duurzame Landbouwonwikkeling bracht een ongunstig advies uit.*
- ...*

Na de hoorzitting van 16 april 2015 beslist de verwerende partij op 23 april 2015 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij overweegt dat zij kennis neemt van het andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De van het verslag andersluidende overwegingen zijn de volgende:

“

4. Bestreden besluit

...

5.7 Beoordeling

...

In deze kan niet langer over een 'aan één bedrijf verbonden' mestverwerkingsinstallatie gesproken worden.

Dit neemt niet weg dat ook voor niet-bedrijfsgebonden mestverwerkingsinstallaties mogelijkheden bestaan binnen het agrarisch gebied. Voor de installaties die niet gebonden zijn aan één bedrijf worden nog bijkomende voorwaarden vooropgesteld die in hoofdzaak betrekking hebben op de mobiliteitsafwikkeling van het bedrijf, gezien

dergelijke installaties aanzienlijk meer aan- en afvoer genereren. Deze installaties staan in functie van een aantal bedrijven uit de omgeving, dit zowel naar activiteit (behandeling van producten) als naar locatie (in te planten zo dicht mogelijk bij de betrokken bedrijven). Inplanting in agrarisch gebied is dus verantwoord in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven en vooral om onnodig transport te vermijden. Langere transporten betekenen immers bijkomende economische en maatschappelijke kosten.

...

De aanvrager brengt aan dat inderdaad niet kan aangetoond worden dat de toeleverende bedrijven ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven zijn, gezien het om wisselende toeleveranciers kan gaan en er flexibel dient te worden ingespeeld op de markt. Door echter de verhouding van 60% landbouwstromen te handhaven kan in elk geval wel als uitgangspunt genomen worden dat het geen industriële installatie betreft en hoofdzakelijk gericht is op de landbouw. Deze input wordt door verschillende andere sectorale wetgeving zorgvuldig opgevolgd, zodat er geen vrees kan bestaan voor een verschuiving naar hoofdzakelijk niet-landbouwgerelateerde instroom. Verder is het uit bedrijfseconomisch standpunt alleen ten voordele van de aanvragers om met bedrijven te werken die ter plaatse gevestigd zijn. Het verschil inzake de verkeersafwikkeling is daarbij te verwaarlozen. Voor de Pangaardenstraat zelf zal er niets veranderen omdat de landbouwstroom van de eigen gronden even goed over deze weg verliep, voor de bredere omgeving gaat het over slechts enkele verspreide vervoersbewegingen. Er is berekend dat ca. 12 vervoersbewegingen per week zullen plaatsvinden, waar bij de initiële vergunning al van 13 vervoersbewegingen werd uitgegaan. Gezien de beoordelingscriteria die in de omzendbrief 2006/01 werden opgenomen het onderscheid maken tussen bedrijfsgebonden en niet-bedrijfsgebonden mestverwerkingsinstallaties gemaakt is vanuit het mobiliteitsstandpunt, en kan weerlegd worden dat er hier een probleem rijst, kan ook niet geconcludeerd worden dat een verschuiving naar het niet-bedrijfsgebonden karakter een ontoelaatbare verzwaring van de impact op de omgeving met zich meebrengt. De planologische toets wordt doorstaan door hoofdzakelijk op landbouwproducten afgestemd te blijven.

e) De aanvraag dient nog getoetst aan het art. 15 van het KB van 28 december 1972. Bij landschappelijk waardevolle gebieden dient in de eerste plaats het bestaande landschapskarakter zoveel mogelijk bewaard te blijven en moet bijzondere aandacht worden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of verbouwingen. Het doel is het landschap beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

Deze komen tot uiting in de architectuur, aard van de gebruikte materialen, beplantingen enz... De aard of bestemming zelf van de constructie houdt dus geen rechtstreeks verband met de landschappelijke bescherming.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

De plaats is niet opgenomen in de landschapsatlas, waaruit een verdere omschrijving zou volgen inzake het 'waardevolle' van de zone. Het betrokken landschappelijk waardevolle gebied strekt zich doorlopend uit over de hele zone tussen de E40 ten noorden en N6 ten zuiden, over een vijftal kilometer en omvat diverse valleitjes en is versnipperd door woonlintjes en verspreide bebouwing. Grotere bosstructuren ontbreken, en de inrichting voor landbouw heeft een relatief grote openheid in stand gehouden. De schoonheidswaarde valt hier toe te schrijven aan de samenhang van opeenvolgende heuvels, doorsneden met groene valleitjes en nog relatief grote doorzichten door de

eerder lage dichtheid van de aanwezige verspreide bebouwing. Deze waarde valt anderzijds te relativeren doordat geenszins de gaafheid wordt bereikt die eigen is aan relictlandschappen en doordat een opwaarderende tegenwerping tegen de verstedelingsdruk uit Brussel kan aangenomen worden, die oprukte tot op ca. 3km van het goed. Een werkelijke objectivering van de schoonheidswaarde is niet te maken.

Elke nieuwe inplanting onttrekt open ruimte en zet deze om naar bebouwde ruimte, wat nooit tot de versterking van de landschappelijke kwaliteit kan leiden of een integraal behoud hiervan. Om dit laatste te bekomen werd de bescherming van landschappen in het leven geroepen, en zelfs dan is een absoluut bouwverbod niet aan de orde. De indeling als landschappelijk waardevol, kan slechts tot een grotere waakzaamheid aanzetten ten aanzien van de gaafheid van de omgeving.

Gezien de afstandsregels voor landbouwbedrijven en para-agrarische bedrijven zijn inplantingen dicht bij de woongebieden niet mogelijk en vinden ze geen draagvlak. Op de hoger gelegen delen van de plateaus zijn deze inplantingen dan weer om landschappelijke redenen niet verzoenbaar met de omgeving vanwege de grote zichtbaarheid die ontstaat. Om de landschappelijke omgeving te sparen wordt bij nieuwe bedrijfsinplantingen ook steeds vooropgesteld om maximaal aan te sluiten bij de bestaande bebouwing, en plaatsen die structureel aangetast zijn op te zoeken. Om die aansluiting zo goed mogelijk te maken en de impact op het omliggende landschap te verminderen wordt steeds gepleit om de gebouwen zo compact mogelijk te maken.

Hier is de plaats structureel aangetast door de eerdere bebouwing die al op het perceel zelf werd toegestaan, een hoeve met een vergelijkbare omvang en gebouwareaal op ca. 100m ten zuidoosten van het goed, een woningengroepje langs de Monnikstraat bestaande uit een tiental zonevreemde woningen ten noordwesten van het goed (waaronder een gedesaffekteerde vierkants hoeve), met aanzet op ca. 55m, en een zonevreemde woning palend aan het goed ten noorden langs de Pangaardenstraat. In een straal van ca. 600m komen nog een veertigtal bebouwde percelen voor. Fotomateriaal waarop enkel de oostelijk gelegen akkers worden getoond zijn hierin misleidend. De omgeving is aldus geschikt voor het onderbrengen van agrarische en para-agrarische bedrijven. De impact van de bebouwing wordt grotendeels ondervangen door de laaggelegen ligging in de vallei van de Terlindenbeek.

Zoals gesteld in de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen moet bij landschappelijk waardevolle gebieden bijzondere aandacht' worden besteed aan de esthetische aspecten van nieuwe inplantingen of verbouwingen. Het doel is het landschap beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. Deze komen tot uiting in de architectuur, aard van de gebruikte materialen, beplantingen enz... De aard of bestemming zelf van de constructie houdt dus geen rechtstreeks verband met de landschappelijke bescherming.

Hier dient gesteld dat ten eerste slechts een beperkte uitbreiding van de gebouwen plaatsvindt (grootte-orde van ca. een kwart zowel in oppervlakte als volume), het complex bestaat nu al uit een aaneenschakeling van stallen. De bebouwingsdruk wordt niet aanzienlijk opgedreven. De meeste nieuwe constructies zijn technische gebouwen, waarvan een deel lagere constructies (sleufsilo's, lagunes, andere technische lokalen). Door de beperking in de hoogte wordt al een kleine hoogte bereikt. Tegenover de eerder vergunde installatie is er nog een afbouw, met slechts één vergister.

In combinatie met de groenaanleg die wordt voorgesteld bij het bedrijf zelf, is de landschappelijke impact aanvaardbaar. Anders dan gesteld door de Raad van State is de groeninkleding niet van die aard om een soort van 'groene muur' rond het bedrijf aan te leggen dat enkel bevestigt dat het bedrijf visueel verstorend is, maar dient het groen om de overgang naar het omliggende landschap te verzachten en de integratie te verbeteren. Het gaat om een 'landschapsintegratieplan', waarbij niet vlak langs de gebouwen groen wordt voorzien, maar verspreid naar de randen van het eigendom volgens een patroon dat kenmerkend is voor de plaats en de bestaande landschappelijke structuur met een semi-openheid versterkt.

'Beplantingen' worden wel degelijk aangehaald in de omzendbrief van 8 juli 1997 als een efficiënt hulpmiddel om het landschap te beschermen en het esthetische aspect van een inplanting te verbeteren, naar analogie van een aangepast materiaalgebruik. Inzake dit materiaalgebruik dient gesteld dat voor dergelijke technische structuren als silo's en vergisters slechts met functionele en sobere materialen wordt gewerkt, die in hun functionele opvatting niet toelaten om naar hoge esthetische normen te streven. Enige groeninkleding vangt deze functionaliteit op. De schoonheidswaarde van het landschap wordt aldus niet in het gevaar gebracht.

f) Aangaande de milieukundige gevolgen dient verwezen naar de milieuvergunning. In het kader van deze procedure werden alle aspecten van geur- en lawaaihinder behandeld, alsook de veiligheidsrisico's. In een ministerieel beroep bij de milieuvergunning werden enkele voorwaarden toegevoegd die een bijkomende waarborg moet bieden tegen geuroverlast.

Uit ecologisch standpunt is de installatie niet gelegen in een VEN-gebied, vogel- of enige habitatrichtlijngebied. De kleine natuurgebiedjes in de omgeving zijn zeer kleine bosfragmenten temidden van het akkerlandschap, waarbij in gewestplan voor de maximale bescherming van deze elementen werd gekozen. De plaats heeft geen bijzondere biologische waarde, de omgeving is niet bijzonder kwetsbaar uit ecologisch oogpunt. De installaties binnen het bedrijf zijn gesloten installaties zodat er geen rechtstreeks contact kan zijn met fauna en flora in de omgeving.

In deze dient verwezen naar de MER-screeningnota, die werd opgemaakt in toepassing op de de rubrieken 3a) (biogasmotor) en 11b) (vergister) van de bijlage III van het MER-besluit. Rekening houdend met de kernmerken van het project, de omgeving en de analyse uit de screeningsnota blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn en er geen milieueffecten-rapportage vereist is. In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen verder geen opmerkingen gemaakt worden inzake cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de omzetting van een bedrijfsgebonden mestverwerkingsinstallatie naar een kleinschalige mestverwerkingsinstallatie afgestemd op meerdere landbouwbedrijven is mogelijk;*
- de toevoer van minstens 60% uit de landbouw is een voorwaarde en zal vanuit rendabiliteitsstandpunt evident van de ter plaatse gevestigde bedrijven afkomstig zijn;*
- de aanvraag is niet gelegen binnen een habitatgebied of VEN-gebied en heeft geen bijzondere kwetsbaarheid;*

- *het bedrijf is ontsloten via een smalle betonweg die nagenoeg uitsluitend ter ontsluiting van de bedrijfssite wordt aangewend. Slechts één woning is ook aan deze weg gelegen, de zonevreemde woningen aan de omliggende straten hebben andere meer praktische ontsluitingsmogelijkheden langs omliggende straten. De toename in transportbewegingen is laag in te schatten zodat het profiel van deze weg voldoende zal blijven;*
- *uit landschappelijk oogpunt is de inplanting aanvaardbaar gezien ze aansluit bij de bestaande bedrijfsbebouwing van een gemengd landbouwbedrijf, andere gebouwen in de omgeving gelegen zijn, en gedeeltelijk in een valleitje verscholen ligt. Bijkomend is een landschappelijke versterking gepland.*

...

De aanvraag ingediend door Rudy Bayens, Pangaardenstraat 2, 1740 Ternat inzake de regularisatie en nieuwbouw van een biogasinstallatie en aanhorigheden, gelegen Pangaardenstraat 2 te Ternat, kadastraal bekend: afdeling 1, sectie D, perceelnummer 0196k te vergunnen met volgende voorwaarden:

- *de inputstroom is voor minstens 60% afkomstig van land- en tuinbouw in de brede zin.*
- *het bijgevoegde landschapsintegratieplan wordt nageleefd en aangeplant binnen het eerste plantseizoen na de beëindiging van de werken.*

..."

Dit is de thans bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing wordt niet betwist. Een onderzoek van de ontvankelijkheid is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad een bestreden beslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening op voorwaarde dat de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en op grond van minstens één ernstig middel.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

"...

In casu is er zonder enige twijfel sprake van deze hoogdringendheid of spoedeisendheid. De aanvraag betreft immers een constructie waarvan de werken reeds deels aangevat waren : zij werden op verzoek van de verzoekende partijen stilgelegd omdat de nodige voorafgaande stedenbouwkundige vergunningen ontbraken. De aanvrager die er al niet voor terugschrok om zonder vergunning te bouwen, zal niet aarzelen om van zodra dit mogelijk is, verder te werken en alles in sneltempo af te werken. Een uitspraak over een vordering tot nietigverklaring zal onherroepelijk te laat komen.

Het bijgevoegde stuk 3 toont de situatie op 30/07/2014 zoals deze te zien was vanop de eigendom van eerste verzoekende partij. Onderstaande foto toont de situatie vlak vóór de stillegging van de werken :

...

Deze stukken tonen aan dat de werken reeds gevorderd maar nog niet beëindigd zijn en bovendien dat zij een onmiddellijke en schadelijke impact hebben. Reeds in het verleden aanvaardde de Raad van State dat verzoekende partijen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dreigen te ondervinden door de bouw van de constructies :

*"Uit het door de verzoekers neergelegde kadasterplan en de luchtfoto met aanduiding van het bouwperceel en de woonplaats van de respectievelijke verzoekers, blijkt dat de verzoekers sub 1 en 3 wonen in de onmiddellijke nabijheid, respectievelijk schuin achter en schuin tegenover het bouwperceel en hierop een rechtstreeks zicht hebben. Gelet op de aard en de omvang van de vergunde bouwwerken maken zij aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning hun **wat de visuele impact betreft een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.***

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het verzoekschrift wat de verzoekers sub 1 en 3 betreft afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hun een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. In de huidige stand van het geding dient het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen sub 2, 4 en 5 derhalve niet te worden onderzocht.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat is voldaan aan de door artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het tweede bestreden besluit te bevelen."

Uit het feit dat de visuele hinder volgens de Raad van State een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel vormt, volgt logischerwijze dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing onherroepelijk schadelijke gevolgen zal hebben. Temeer daar de invoering van het begrip 'spoedeisendheid' in de plaats van 'hoogdringendheid' net tot doel had een soepelere beoordeling te krijgen van vorderingen tot schorsing.

Naast de visuele hinder herhalen verzoekende partijen nogmaals de mobiliteitshinder die de uitbreiding van het bestaand landbouwbedrijf met een biogasinstallatie onvermijdelijk tot gevolg heeft. Als directe omwonenden zullen zij ernstige hinder ondervinden van de toename van zware transporten over de smalle en rustige wegen langs hun woningen, met een verstoring van hun woonkwaliteit tot gevolg. Dit verlies aan woonkwaliteit is op geen enkele manier herstelbaar.

De enige manier om deze schadelijke gevolgen te vermijden, is de bestreden vergunning te schorsen.

..."

De verwerende partij repliceert:

"...

De verzoekende partijen beweren dat er sprake is van hoogdringendheid omdat zij de

volgende nadelen zullen lijden:

- *Zichtschade.*
- *Verkeershinder.*

De argumentatie van de verzoekende partijen kan niet worden bijgetreden.

...

Er moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen niet in concreto, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid (zie de bladzijden 33-35 van het verzoekschrift).

Wat betreft de zichtschade stelt de verwerende partij vast dat enkele foto's van de reeds uitgevoerd(e) bouwwerken worden voorgelegd. Echter, de woonsituatie van de verzoekende partijen en de zichthinder die zij beweren te ondervinden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt niet aangetoond. Er wordt niet op concrete wijze uiteengezet waar de verzoekende partijen zich bevinden ten aanzien van het litigieuze project en wat de impact zal zijn van de bouwwerken op hun woonsituatie. In dat verband benadrukt de verwerende partij dat de bouwhoogte van de constructies zeer beperkt is en dat een ernstig nadeel inzake zichthinder dus geenszins voor de hand ligt. Het loutere feit dat de Raad van State in het verleden een moeilijk te herstellen nadeel heeft aanvaard in hoofde van een aantal van de verzoekende partijen toont geenszins aan dat er in casu sprake zou zijn van hoogdringendheid, te meer daar het een ander (gewijzigd) project betreft met slechts één ronde vergistingsilo en een groot gedeelte van de destijds vergunde werken reeds is uitgevoerd.

Ook voor de zogenaamde mobiliteitshinder wordt geen enkel overtuigingsstuk voorgelegd. Er wordt dus evenmin in concreto aangetoond dat er sprake zou zijn van dermate ernstige nadelige gevolgen dat het resultaat van de vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht.

..."

De tussenkomenende partij neemt geen standpunt in.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit de gegevens van het dossier en de verklaring van de verzoekende partijen op de openbare terechtzitting blijkt dat de situatie ter plaatse zich anders voordoet dan op het ogenblik van het arrest van de Raad van State van 26 mei 2010, waar de verzoekende partijen naar verwijzen in hun uiteenzetting met betrekking tot de hoogdringendheid.

Zoals de verzoekende partijen zelf aangeven in hun uiteenzetting in het verzoekschrift zijn er sindsdien werken uitgevoerd op het terrein. Aan de hand van de foto die de verzoekende partijen visualiseren in het verzoekschrift kan niet precies uitgemaakt worden in hoeverre de werken ter uitvoering van de bestreden beslissing zijn uitgevoerd. Niettemin kan worden vastgesteld dat de visuele impact van de werken, die de verzoekende partijen pogen te voorkomen door de hoogdringende behandeling te vorderen, minstens reeds ten dele is gerealiseerd.

De vermelde foto toont volgens de verzoekende partijen de situatie op 30 juli 2014 "vlak vóór de stillegging van de werken". Op de openbare terechtzitting verklaren de verzoekende partijen dat in de loop van de maand juli 2015 de tussenkomenende partij een milieuvergunning heeft bekomen

van de bevoegde Vlaamse minister, dat de werken sindsdien zijn hervat en dat er een volledige aarden wal werd aangelegd waardoor de huidige stand van de werken niet gekend is.

Het komt aan een verzoekende partij toe om te overtuigen dat de bestreden beslissing om redenen van hoogdringendheid moet worden geschorst.

De verklaring van de verzoekende partijen op de terechtzitting laat niet toe vast te stellen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging nog enig nuttig effect kan hebben.

2.

De conclusie van het voorgaande is dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de zaak bij hoogdringendheid moet worden behandeld. Er is niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet bepaalde voorwaarde van hoogdringendheid.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Rudy BAYENS is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 3 november 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ